

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica quarta post trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](#)

Dñica quarta post trinitatem. **Fo. cccciiij.**

die dei nostri in quibus visitauit nos oriens ex alto. Maior etiam fuit in christo cōscensio. Maior etiam humani generis sublimatio. Et illud ps. Quoniam eleuata est magnificēcia tua super celos. Unde hoc intelligitur q̄tū ad causam nostre penitēcie. s. humani generis redēptionem. in qua maior est materia gaudij q̄ in omnibus alijs operib⁹ dei. Secundo potest intelligi de peccatore quolibet penitēcie. Tūc intelligitur q̄ angelus plus gaudet rc. quia gaudium est magis nomini sive quia habet aliam rationem gaudij in cōuerſione peccatoris quam non b̄z de p̄manētibus in iusticia. Vel q̄ peccator est feruentior frequentior q̄ iusti. vnde hoc nō refert ad oēs peccatores nec ad oēs iustos. s. ad peccatores feruidos post conversionem et iustos tepescētes. Hui greg⁹ exemplificat. et beda in glosa. Maior est gaudiu⁹ de peccatore q̄ de iusto stante. Et dux in bello illum militem plus diligit qui post fugam reuersus hostem fortiter premit. q̄ eū qui tuq̄ fugit nec vñq̄ fortiter egit. (vt br. i. p. q. xx. art. iiiij. ad. iiiij.) Et codem modo est de peccatore post penitentiam viriliter agere. et de iusto tepido in sua iustitia permanente. Ad rationes in oppositum. Ad primam respondetur q̄ non ideo angeli dicuntur plus gaudere de peccatore penitente q̄ de nonagin-

tanouez iustis. quia ipse melius sit q̄ nonagintanuem iusti. sed ppter nouitatē rationis gaudij quam habent de inuentione siue conuersione peccatoris. quā nō habent de alijs stantibus. vnde dicitur maius gaudium. cc. q̄ si cut maius est gaudium de sanatione infirmi q̄ de conseruacione sani. Ad scđam respōdetur q̄ dicuntur angelii plus gaudere de peccatore. quia penitens frequenter magis humilis et feruidus ac caut⁹ resurgit. Ad tertiam respondet sicut dictū est q̄ penitens pl⁹ diligitur. q̄ frequenter surgit magis feruens.

N domini ca quarta est euāgeliū Esto te misericordes rc. Luce. vs. Circa qđ possunt dispunitari sequētes questiones. **P**rima. vtrum misericordia ad quā hortamur sit maxima virtutum. **S**ecunda. vtrum licitum sit iudicare de alijs ex suspitione.

Dprīmaz questiones sic proceduntur. Et videtur q̄ misericordia sit maxima virtutum. **P**rimo sic. Tanto aliqua virtus est melior quanto facit hominem deo similiorem. quia per hoc

q̄ iiii

Dominica quarta post trinitatem.

est homo melior qui deo est similius. sed misericordia maxime facit hominem deo similiorem. In euangeliis praesens. ubi dicitur. Estote misericordes sicut pater vester misericors est. ergo misericordia est maxima virtus. Quodcumque sic. maxime ad virtutem pertinet diuinus cultus. sed misericordia perficit diuino cultui. Nam illud ostendit. Misericordia volo et non sacrificiorum. ergo misericordia est maxima virtus. Quodcumque tertio sic. super illud. scilicet ad Timoth. v. Pietas autem ad omnia utilis est. dicit glossa. Ambrosius. Omnis summa discipline christiana in misericordia et pietate est. sed disciplina christiana religionis continet omnem virtutem. ergo summa totius virtutis in misericordia consistit. Quodcumque in oppositum est quod dicit apostolus ad Cor. iij. Eccl. dicit. Induite vos sicut electi dei viscera misericordie. postea subdit. Super omnia caritate habete. ergo misericordia non est maxima virtus. Quodcumque respondere dicendum. quod simpliciter caritas qua vniuersim deo est potior virtus in nobis quam misericordia. misericordia autem inter virtutes que ad proximum pertinent potior est omnia alia. Pro quo notandum quod ut habet h. iij. q. xxx. ar. iiiij. nullus virgines potest esse marima dupliciter. uno modo sim se. alio per comparisonem ad habentes. Secundum se quidem misericordie maxima est. pertinet enim ad misericordiam quam

alii effundat. et plus est quod defectus aliorum subleuat. et hoc est maxime superioris. Unde misericordia ponitur primum deo. cui hoc maxime eius omnipotencia manifestatur. Sed quo ad habentem. misericordia non est maxima. nisi ille qui habet sit maximus qui nullum supra se habeat. sed omnes sub se. Et enim qui supra se habet aliquem. maius est et maius coniungi superiori quam suppleretur defectum inferioris. Et ideo quantum ad hominem qui habet deus superiora. caritas per quas videt deo est potior quam misericordia per quam defectus primorum suppletur. Sed inter omnes virtutes quod est proximum pertinent potissimum est misericordia. sicut erat et potioris actus. nam suppleretur defectus alterius in quantum habens est et melius. rationes in oppositum. Quodcumque propositum redetur quod per caritatem magis assimilatur deo quam per misericordiam. quoniam per caritatem assimilamur deo tanquam effectum uniti. et ideo potior est quam misericordia per quas assimilamur deo secundum similitudinem operationis. Quodcumque secunda respondeatur. quod ratio bene procedit et preferatur exteriori sacrificio. Quodcumque et. quia deum non contumus per exteriora sacrificia munera propter ipsum. sed propter nos et propter primos. non enim indiget sacrificiis nostris sed vult ea sibi offerri. propter nos

Dñica quarta post trinitatē. fo. cxxv.

stram, deuotionem et primorum
veritatem. et ideo misericordia
qua subuenitur defectibus alio
rum est sacrificium ei magis ac
ceptum. ut pote propinquas. vi
litatem primorum induces. sicut
illud Heb. v.1. Beneficēt et co
munionis nolite obliuisci. talis
bus enim hostiis promeref de?
Ad tertiam respōdetur. negā
do consequentiam. Et ratio est.
quia licet summa christiane re
ligionis in misericordia consi
stat op̄uz ad exteriora opera. in
terior tamen affectio caritatis
qua coniungimur deo prepōde
rat et dilectioni et misericordie
in proximos.

Dsecūdā
questionez sic
procedit. Et
videtur q̄ nō
fit illicitu ius
dicare aliquē
ex suspitione.
Primo sic. Suspicio videtur
esse opinio icerta de aliquo ma
lo. Unde philosoph⁹ in. v. Ethī.
ponit q̄ suspicio se habet adves
rum et falsum. sed de singulari
bus contingentib⁹ non potest ha
bere opinio nisi incerta. cū ergo
iudicium humanum sit circa hu
manos actus qui sunt in singu
laribus et contingentibus. vide
tur q̄ nullum iudicium licitum
esset si ex suspitione iudicare nō
liceret. **S**ecundo sic. per iudi
cium illicitum fit aliqua iniuria

proximo. sed suspicio mala in so
la opinione hominis consistit. et
sic non videtur ad iniuriam alte
rius pertinere. ergo suspitionis
iudicium non est illicitu. **T**er
tio. si iudicium suspitionis sit il
licitum oportet q̄ ad iniusticiā
reducatur. q̄ iudicium est actus
iusticie. sed iniusticia ex suo ge
nere semper est peccatus morta
le. ergo suspitionis iudicium sem
per esset peccatum mortale si es
set illicitum. quod est falsum. q̄
suspitiones vitare non possum⁹.
ut dicit glosa augustini sup illis
j. Corint⁹. iiiij. Nolite ante tem
pus indicare. ergo iudicium ex
suspitione non est illicituz. **I**n
oppositum arguitur ex presenti
euāgeliō in quo dicitur. Nolite
indicare rc. **R**espondeo. hic
sunt aliqua notanda. Primo q̄
aliquis potest iudicare malū de
primo multipliciter. Uno mo
do ex evidentiā facti cum alijs
iudicat homicidem. quia vidit
eum interficere hominez. Et sic
est conclusio. q̄ sic iudicare nul
lum est peccatus. Alio modo ex
signis evidentibus. vt si aliquis
indiceret aliquem fornicatorem.
quia vidit eum nudum cum nu
da. et sic similiter nullum est pec
catuz. **T**ertio ex signis leuib⁹.
Et hoc dicitur iudicare ex suspi
tione. Unde tullius dicit. Suspi
cio importat opinionem mali.
quando ex leuib⁹ indicis pro
cedit. Et contingit ex tribus ut di
cit sanct⁹ tho. (i. ii. q. lx. art. iii.)

Dominica quarta post trinitatem.

Uno quidez modo ex hoc qd alius in seipso mal' est. et ex hoc ipse quasi conscientia sue malicie faciliter de alijs malum opinat fin illud Eccl's. x. In via stultus ambulans cum ipse sit incipiens omnes stultos estimat. Alio modo prouenit ex hoc qd aliquis male afficitur ad alterum. cu enim quis contemnit vel odit aliquem aut irascitur aut iudicet ei. et leuibus signis opinatur malum de eo. quia unusquisq; faciliter credit quod appetit. Tertio modo prouenit ex longa experientia. vnde philosophus dicit. h. rethorice. qd senes sunt maxime suspiciosi. qd multotiens experti sunt aliorum defectus. Prime autem due suspicionis cause manifeste pertinent ad peruersitatem affectu. Tertia vero causa diminuit rationem suspicionis. inceptu experientia ad certitudinem perficit. que est contra rationem suspicionis. et ideo suspicio vicius quodam importat. et quanto magis procedit suspicio. tanto magis est viciousum. Est autem triplex gradus suspicionis. Primus est cum homo ex leuibus indicijs de honestate alicuius dubitare incipit et hoc peccatum veniale est leue. quia procedit ex humana infirmitate. sine qua vita ista non dicitur. et hoc non vocatur proprium iudicium sed suspicio. Secundus gradus est. quando ex talibus signis firmiter pro certo malicia alterius existimat siue

qd frater suus malus est. et hoc proprie dicitur iudicium. qd iudicium importat firmaz sententiam. et hoc est peccatum mortale si malum quod iudicat de fratre ex leuibus indicijs. si de generere peccati mortalis. peccatum enim mortale est quod contraria tur caritati. qd autem aliquis predicto modo iudicet fratrem suum est contra caritatem fratres. Tertius gradus est quando ex leuibus signis non soluz predicto modo iudicat. sed etiam predicit ad punitionem fratris. sicut iudex ex suspicione procedit ad aliquem condemnandum. Et hoc est grauius. quia non solum est contra caritatem. sed etiam contra iustitiam et equitatem. Ad ratioes in oppositu. Ad primam respondeatur. negando consequentiam. Et ratio est. qd licet in humanis actibus non inveneri tanta certitudo sicut in demonstratiuis est tamen aliqua certitudo fin qd conuenit tali materia. puta cum aliquid per idoneos testes probatur. Ad secundam respondetur negando minorem. Dicim' enim qd ex hoc ipso qd aliquis malam opinionem habeat de aliquo sine causa sufficienti indebet condemnari et ideo iniuriatur ei. Ad tertiam respondeatur negando consequentiam. Et ratio est. quia iustitia iniusticia est circa actus exteriores. et sic iudicium suspiciosum directe ad iniusticiam pertinet

Dñica quinta post trinitatē. fo. cclvi.

quando ad actum exteriorem p
cedit, et tunc est peccatum morta
le ut dictum est. Judicium autē
interius pertinet ad iusticiā fīm
Q comparatur ad exteriū indi
cūm ut accus interior ad exte
riōrē, sicut concupiscētia ad for
nicationē, et ira ad homicidiūz.

H DOMI
nica q̄nta est
euangeliuz.
Eū turba ir
ruerent in ie
sum zc. Lu.
quinto. Eī
ca quod pos
sūt hec dispu
tari. Q Dī
mo. vtrum ad summum pontifis
cem pertineat cause maiores in
ecclesia. Q Secundo, vtrū retia
predicationis cōueniant alijs pla
tis ecclie sine auctoritate pape.

D prīma
questiōne sic
proceditur. et
videtur q̄ nō
pertineat ad
summum pō
tificem maio
res cause in
ecclia. Q Pri
mo sic correctionem eorum qui
audire nolunt fratrem corrigen
tem christus remittit ecclesie.
Matt. xviii. Si peccauerit in te
frater tu⁹ zc. dīc. ecclie. s̄z cor
rectio talium est de maioribus
causis ergo sequitur q̄ maiores

cause pertineant etiam ecclesie
catholice. Q Secundo sic aposto
li alij a christo etiam receperūt

spiritum sanctum cum petro. et
potestatem remittendi peccata.

Johānis. x. Accipite spiritum
sanctum quorū remiseritis pec
cata remittuntur eis, ergo etiam

pertinet iste cause maiores alij
prelatiſ ecclie q̄ succeedūt apo
stolis. sicut summo pōtifici qui

succedit petro. Vñ in. c. in nouo
dis. xxj. scribitur q̄ ceteri aposto
li cum petro parū cōsortio hono
rem et potestatē receperūt. Q In

oppositum est euangelium pres
sens. vbi solo petro dī. Duc in al
tum. per qd ut dicit glo. Ambro.

et Piero. in. c. Non turbaf. xxvij.
q. s. Et si alij imperatur ut laxēt
retia soli petro dī. Duc in altum
i. in profundum disputationum.

p̄ quod datur intelligi maiores
causas petro esse amissas. Q Rū
deo dicendum. q̄ ad summū pō
tificem pertinet determinatio et
diffinitio maiorum causarū in
ecclesia. Ista conclusio colligif.

Tū primo ex illo Exo. xvij. vbi
moysi q̄dux et rex iudeoz fuit. si
cūt papa xpianoz. fīm illō bernā
di ad Eugenīū. Tū es potestate
moyses. Deinde legif Esto tu po
pulo i hisq ad deū grīnet. ut ostē
das eis ceremonias et ritū colē
di deū. sicut ergo omnes q̄stidēs
emergetes de lege et cultu dei re
seruabāt moysi definiāde. ita
oīa q̄ sunt fidei xpiane reseruāt
romano pōtifici determinanda